

635

Instruction

for

Embedsmændene og Betientene ved Told- og Consumtionsvæsenet udi Danmark, Kiøbenhavn undtagen.

I.

Forretningernes Fordeeling.

1 §. Forretningerne ved Told- og Consumtionsvæsenet dele sig i 2de Hovedgrene: Opsynsforretninger og Regnskabsføring.

2 §. Til Opsynsforretningerne henhører alt det, som fra Told- og Consumtionsvæsenets Side er at paasee ved Skibes Ind- og Udgaende, ved Varers Indførsel og Udførsel til Lands og til Vands, sammes Weining, Maa-ling, Muding, Gradering, Tælling, Taxation og anden fornøden Undersøgning og Eftersyn, Varers Anholdelse i Indsnigelses og Besvigelses Tilfælde og deslige.

3 §. Til Regnskabsforretningerne henhører alt, hvad som vedkommer Oppebørsel og Bogføring.

4 §. Da Opsigt fordrer idelig Bevægelse fra Sted til andet, men Bogføring Stillesiddent, og da Opsigten bør controlere Bogføringen, og denne hiin, har hvert Slags Forretninger, saa meget mueligt, sine egne Betiente.

5 §. Opsynet føres af den Kongelige Told- og Consumtionsinspector, og af de Kongelige Told- og Consumtionsbetiente, hvor disse ere ansatte, samt af Underbetiente.

Inspecteuren haver den øverste og almindelige Bestyrelse af det Hele, og tager selv, saameget som er ham mueligt, Deel i det umiddelbare Opsyn.

Naar og hvor han ikke er nærværende, ordne de Kongl. Toldbetiente, eller, hvor ingen Kongl. Toldbetient er, den Underbetient, som i Forretningerne gaaer Inspecteuren nærmest tilhaande, bemeldte Opsyn i det District eller paa det Sted, hvor de ere ansatte, og ellers hvor de af Inspecteuren anvieses, enten ved Skibes Losning og Ladning, paa Krydsning eller og i enkelte Tilfælde ved de landværts Udgange til Byerne, og paa de Byerne tilhørende eller paa dens Grunde værende Møller.

Underbetientene ansattes til det nærmere umiddelbare Tilsyn, hvor det ansees nødvendigt, da de iblandt dem, der ikke have faste Poster, ogsaa skulle

bruges ved Krydsning, hvor denne finder Sted, samt ved Patrouillering i Byerne, saaledes som det herefter nærmere forklares.

6 §. Varers Taxation, forsaavidt Taxation endnu finder Sted, ligesom og vaade Varers Ruding og Gradering, henhører til de Opsynes- og Undersøgnings-Forretninger, som enhver Opsynsbetient bør kiende eller giøre sig bekiendt, og Inspecteuren og de øvrige Opsynsbetiente have i Folge Toldforordningen at varetage samme.

7 §. Regnskabsforretningerne baade ved Told- og Consumtionsvæsenet skulle alle være overdragne til Cassererne, som varetage, aflægge Rigtighed og staae til Ansvar for de dem betroede Oppebørler i Overensstemmelse med denne Instrux.

8 §. I de Byer, hvor Overopsynet og Regnskabs-Foringen ere foreente under een Forvalter, paaligger det ham at varetage de Forretninger, som denne Instrux foreskriver baade for Inspecteuren og Cassereren.

II.

Almindelige og fælleds Pligter for alle forbemeldte Embedsmænd og Betiente.

9 §. Samtlige Embedsmænd og Betiente ved Told- og Consumtionsvæsenet i Byerne og i Tolddistricterne rette sig efter de Kongl. Anordninger, som om Told- og Consumtionsvæsenet ere givne eller herefter gives, ligesom og efter de Regler og Forskrifter, som fra General-Toldkamret udstædes, og have med Sindighed, Flid og Troskab, efter deres aflagte Eed, neiaatigen at vaage over, at disse Anordninger, Regler og Forskrifter af alle og enhver, som derved er forpligtet, efterkommes, og at intet, som derimod foretages, bliver uopdaget eller upaataalt. Især paaligger det Inspecteurerne og Toldcassererne, som ikke ere hinanden subordinerede, fælles at vaage over den Kongelige Interesse, og at gaae hinanden tilhaande med Raad og Oplysning til den Kongelige Tjenestes Fremme. Den nye Told- og Consumtions-Forordning af 1ste Febr. 1797 er Told- og Consumtionsvæsenets almindelige Lov. Alle ældre Anordninger, som ikke deri ere paaderaabte, eller ikke siden ere nævnte, eller nævnes som gieldende, ansees som ophævede. Det samme giælder om alle ældre Resolutioner, Instructioner og Kammerordres.

10 §. De Underretninger og Betænkninger, Kamret af Inspecteuren eller Cassereren eller andre Told- og Consumtionsvæsenets Betiente maatte forlange, have de, uden Henstand, med behørig Neiaatighed at afgive, og i Sager, som ere Tvivl underkastede, og som taale Udsættelse, bør Kamrets Resolution indhentes, men hvor Udsættelse ikke taales, bliver at handle efter bedste Skiennende, og Tilfældet strax til Kamret at indberette.

For ellers at underrettes om de Befalinger, der angaae Told- og Consumtionsvæsenet, og at veiledes til Opshynets Førelse, have Inspecteurerne uhindret Adgang til Told- og Consumtions-Archiverne, hver paa sit Sted, og til Regnskaberne med deres Bilage, hvilke det paaligger Cassereren, saa ofte det af Inspecteuren forlanges, at forevise og at afgive til Brug paa Contoiret, ligesom og Toldbetientene og Underbetientene ikke, efter Begiering i forekommende Tilfælde, maae nægtes til Giennemlæsning paa Contoiret de Anordninger eller Ordres, Toldsedler eller Angivelser, som tilføres eller afgives til Toldstederne, og som til deres Tjenesters rigtige Besopagtning bør være dem bekendte.

11 §. Fremdeles have samtlige Embedsmænd og Betiente, under de daglige Erfaringer, til hvilke deres anviste Forretninger give dem Anledning, nøie at paaagte og indmelde, Inspecteuren og Cassereren til Kamret, og de øvrige Betiente til Inspecteuren og Cassereren, naar Sagen vedkommer begge, og ellers til den, Sagen aleene vedkommer; alt hvad de formeene at kunne fremme god Orden, og forekomme eller afhjælpe Uorden ved Told- og Consumtionsvæsenets Drift. Enhver, som heri og ellers ved Retfærdighed og Eftid i de ham anbetroede Forretninger udmærker sig, kan vente derved at bane sig Adgang til videre Befordring eller anden Belønning efter Omstændighederne.

12 §. Derimod vil Utrofskab, Forsømmelse af Embedspligter, Opsætsighed imod Foresatte i hvad som til den Kongelige Tjenestes Fremme befales, Egennyttighed i at modtage eller tilvende sig Indkomster, som ei ere tilladte, ligesom og ubesindigt og ubeskædent Forhold imod dem, som have med Told- og Consumtionsvæsenet at bestille, tildrage enhver, som deri maatte gjøre sig skyldig, fortient Straf.

Lager Nogen Deel i forbudne Varers Indsnigelse eller i Told- eller Consumtionsvrig, haver han sit Embede eller sin Tjeneste forbrudt.

Giver Nogen ved aabenbar Skidesløshed eller Forsømmelse af Embedspligter Leilighed til, at forbudne Varer indsniges, eller Told- og Consumtionsvrig begaaes, ansees han igiennem General-Toldkamret med Irettesættelse, eller Mulet, eller Entledigelse fra Forretninger og Indkomster for en Tid eller for steds efter Omstændighederne.

Lige Straf finder Sted for Opsætsighed mod Foresatte, og ubesindigt eller ubeskædent Forhold mod dem eller andre, samt anden Uorden.

Lager Nogen noget Slags Sportler i Varer eller Penge, som ikke ved Toldforordningens Sportelreglement eller anden udtrykkelig Bevilling fra Kamret er hjemlet, ansees han efter bemeldte Toldforordnings 392 og 393 §§.

Særdeles Pligter

A. For Inspecteurerne:

13 §. Inspecteuren, som er betroet Overopsynet over og Bestyrelsen af Sold- og Consumtionsvæsenet i den Bye, hvor han er ansat, og i sammes Solddistrict, fordeeler de Kongl. Soldbetiente og Underbetientene enten ugentlig eller og oftere, ligesom det ansees nødvendigt, til deres Poster, dog maa det, efter Omstændighederne, tillades de Underbetiente, som ansættes til at hævde de landværts Consumtions-Oppeberster, at vedblive disse Poster, saalænge de dertil findes vel skikede, og Overopsynet anseer det tjenligt.

End videre paaseer Inspecteuren, at sauntlige bemeldte Betiente ere til rette Tid tilstæde paa deres Poster, og at de opfylde deres Pligter; saa haver han og at veilede dem til rigtig Kundskab em samme, at advare og irettesætte dem, naar de feile, at agte paa deres Forhold, at indmelde strax til Kamret, naar Nogen findes i Forseelser af Betydenhed, og at indgive ved hvert Aars Udgang en Conduittliste over alle Opsynsbetientene, paa det at Kamret kan blive underrettet om, hvorledes enhver opferer sig.

De paa Udhaane eller i Solddistrictet ansatte Soldbetiente, hvor saadanne ere, blive af Inspecteuren noie at instruere efter ethvert Steds Beskaffenhed, alt i Overeensstemmelse med Soldanordningerne og denne Instrux, og indsendes Gienpart af Instruxen for bemeldte Betiente til Kamret.

Ligeledes instruerer Inspecteuren de øvrige Opsynsbetiente i Stæderne selv, naar og hvor nogen videre Anviisning er fornøden end den, som denne Instruction giver.

Det overlades til Inspecteuren i de Sæstæder, hvorfra Krydsning er befaleet eller herefter befales at skee, naar, og saa ofte, han finder det fornødent, at foranstalte saadan Krydsning udi Solddistrictet, især naar Skibe fra fremmede Stæder eller fra Hertugdømmene ere i Vente, da Underbetientene i saa Fald skal roe og føre Krydsbaaden; og til den Ende maa i Sæstæderne altid sørges for, at blandt disse havnes Nogle, som ere søevandte og forstaae at styre en Baad, alt saaledes, at ved det tilsammentagne Opsyn af alle Foranferte den Kongelige Interesse i Hensende til Solden og Consumtionen varetages.

Videre paaligger det Inspecteuren, deels selv særdeles noie at paaagte og deels ved paalidelige Betiente at lade paaagte, at de Varer, som angives til Udførsel, og hvorfor enten forlanges Afskrivning i Creditoplaget, eller Consumtion godtgjort, virkelig efter Angivelsen blive usfortøvet udferte.

14 §. Ved Oppebersterne og Bogføringen haver Inspecteuren aleene at paasee den udvortes Orden, at Expeditionerne gaae frem i behørig Orden og med mueligste Hurtighed, saa at Tugen utilbørligen opholdes, at alle Expeditionerne betimeligen føres til Bogs, og at Extracterne over Oppebersterne stemme overeens med Bogerne. Bestindes noget herimod at foregaae, giv Inspecteuren fornøden Erindring, og hvis denne ikke agtes, indberetter han herom til Kamret.

15 §. Paa de Oppebørsels Extracter, som af Cassereren maanedligen indsendes til Kamret, skal Inspecteuren tegne sit Navn, til Forvisning om, at han har sammenholdt Extracterne med Regnskabsbøgerne, og fundet de i Extracterne anførte Summer overeensstemmende med Bøgenes maanedlige Summer.

For den indvortes Regnskabs Orden, saasom Beregningers Rigtighed, Indtagts og Udgiuts Posters Documentering med videre, staaer Cassereren selv Kamret og dets Revision til Ansvar.

16 §. Naar Anhødelser bevirkes, da modtager Inspecteuren tvende enslydende Rapporter om hver Anhødelse af Anhøderne, og bliver den ene Rapport med Inspecteurens Indberetning om Sagen strax at fremsende til Kamret. Den anden afgives til Cassereren til Bilag ved Regnskabet, hvori Ansørfelen skal legitimeres med samme.

17 §. Naar Stranding i et Søestæds Tolddistrict indtreffer, da begiver Inspecteuren sig uførtøvet til Strandingsstedet, for at varetage de Forretninger, som Toldforordningen i Strandings Tilfælde byder; hvorhos end videre iagttages: a) Han erklyndiger sig strax om alt det, som til Underretning for Toldvæsenets Skuld er fornødent, og optegner da Tiden og Stedet, Strandingen er skeet, hvorfra Skibet er kommen og til hvilket Sted bestemt, om det er ladet eller baglastet, og i første Fald, hvori da Ladningen bestaaer, om dermed er levende Folk, da hvem Skipper og Styrmand ere. Dette indberettes, saasnart skee kan, til Kamret, og en Gienpart af denne Anmeldelse leveres paa samme Tid til Cassereren for derom at giere Forklaring i Toldregnskabet. b) Alle Documenter, som for Toldvæsenet ere fornødne til Strandings Berigtiggelse, saasom Biergnings- eller Optegnelses-Forretninger, samt Gienparter af Auctions-Forretninger, besørger Inspecteuren til Cassereren betimeligen leverte. Optegnelsen af de biergede Varer, som fra Toldvæsenets Side besørages, og som skal tiene til Bilag ved Toldregnskabet, underskrives ikke alene af Skipper og Styrmand, naar disse ere med Skibet, men ogsaa af Strandings-Commissionairen og Inspecteuren, eller hvilken anden Toldbetient, det har sært Opsyn.

Indkommer Skib og Gods uden levende Folk, og Øvrigheden da foranstalter Biergnings-Forretning holden, da modtager Inspecteuren verificeret Gienpart af saadan Forretning til Bilag ved Toldregnskabet. Inspecteuren maa ellers drage Omsorg for, ved hvert Mars Udgang at erholde fra Bedkommende enten Tingsvidner eller Strandfogdernes Forklaringer, enhver for sit Stranddistrict, om nogle, og da hvilke Varer, deri Tolddistrictet i det foreløbne Mars løse af Havet ere inddrevne, at for samme i Toldregnskabet kan aflægges den behørig Rigtighed.

18 §. Paa det at Inspecteuren til alle Tider kan være underrettet om, hvilke Skibe og Varer ind- og udklareres, og hvilke Afgiuts-Summer erlægges, med videre derhen hørende, skulle alle Angivelser, som i Told- og Consumtions-Oppebørsels-Contoiret afgives over ind- og udgaaende Skibe og

Varer, altsaa og over Varer, for hvilke Consumtions = Godtgjærelse finder Sted, samt alle Løsseruller og Toldsedle, som fra bemeldte Contoir udfærdiges, ham eller den Opsynsbetient, som i hans Fraværelse varetager hans Forretninger, forevises, og til Beviis om Forevisningen paategnes. Ved saadan Paategning maa, naar Inquisition ved nogen anden skal skee, tillige forklares, hvilken Betient der skal varetage Eftersynet.

19 §. Saa skulle og til Forvisning om, at de løbende Expeditioner ved Regnskabsføring i rette Tid indføres, Cassererens Regnskabsbøger hver Aften ved Forretningernes Slutning paa de Steder, hvor Bøgerne føres, forevises Inspecteuren, som da tegner sit Navn umiddelbar under den sidste indførte Expedition.

20 §. Ved hver Uges Udgang bringes de landværts Consumtionsbøger og Mølle = Controllerne, samt de øvrige af Underbetientene holdende Optegnelser til Hoved = Consumtions = Contoiret eller Toldboden, hvor samme tilligemed den paa Toldboden i Søestæderne holdende Bagjournal af Inspecteuren og Cassereren sammenholdes og confereres med Told- og Consumtions = Hovedbøgerne, samt med de søeværts Bilage, saaledes at Inspecteuren tager Hovedbøgerne og Cassereren de øvrige Bøger og Optegnelser, samt søeværts Beviser, og blive da de Uovereensstemmelser, som ved denne Conference maatte opdages, i Bøgerne af Inspecteuren og Cassereren at anmærke.

21 §. Oppebørsel og Regnskabvæsen henhører ikke til Inspectionen anderledes, end i det foregaaende er bestemt. Dog haver Inspecteuren:

- a) At agte paa, at enhver Angivelse og Expedition, saaledes som i 14 §. meldes, strax indføres udi de autoriserede Regnskabsbøger, og gives det løbende Nummer, hvorunder den indføres, hvorom Inspecteurens Navns Underskrift hver Aften i Bøgerne skal være Borgen. Dette maa ikke under nogen Forevending forsømmes. Og maa Inquisition og Udlosning aldeles ikke finde Sted, med mindre Angivelsen i Toldbøgerne er indført, og Løsseseddel derefter er udfærdiget, hvori Angivelsens Nummer maa paaberaabes.

Befindes Cassereren at efterlade dette befalede, og at Inspecteuren stiltiende overseer sig Uorden og Misbrug, uden at giere Indberetning derom til Kamret, kan han vente af Kamret at blive anseet efter den 12te §. med Mulct eller Entledigelse fra Forretninger og Indkomster for en Tid eller for stedse, efter Omstændighederne.

- b) At bivaane Kvartals = Inquisitionerne ved Credit = Oplagene, saavidt mueligt, især i Begyndelsen af hvert Aar, da denne Inquisition for medelst andre hvilende Toldbodforretninger usigtigt kan og bør anstilles.

- c) Da Cassereren ved hvert Aars Udgang skal forfatte og indsende Balance over de Kongelige Told- og Consumtions = Indtægter, saa afgiver Inspecteuren til samme Tid tilligemed Cassereren en Forklaring om Aarsagen

sagen til Intradernes Forøgelse eller Formindskelse mod det næstfø-
løbne Aar.

d) At drage særdeles Omsorg for, at Told- og Consumtionsvæsenets Laase,
Nøgler og Segl, samt Rudestokke, Gradeprovere, Lærreds-Riffertter,
Bægt, Maal o. s. v., som henhøre til Opsynsvæsenet, ere til alle Tider
i brugbar Stand og i sikker Bevaring, og maa nøie agtes paa, at
ingen Misbrug foregaaer dermed. Inspecteuren holder Optegnelser
over alt Inventarium, som Told- og Consumtionsvæsenet tilhører, med
Ansættelse om Af- og Tilgang, og giver derom ved hvert Aars Udgang
behørig Forklaringer, den over Toldstedets Inventarium særskilt fra
de over Consumtionsvæsenets, til Cassereren, til Bilag ved hans
Regnskab.

22 §. Inspecteuren skal, hvor Søefart haves, deels selv, deels ved
de andre Opsyn førende Betiente lade paasee de Fartøier, som losse og ladde,
at intet uangivet eller urigtigen angivet deri forefindes, hvilket da i saa Fald
anholdes og behandles efter Toldforordningen.

Videre haver Inspecteuren at sørge for, at, naar et Skib enten formes-
delt is om Vinteren, eller og fordi det stikker for dybt til at kunne flyde op,
er nødsaget at losse paa Strømmen eller i Fiorden, det fornødne Toldopsyn
da foranstalles paa Skibet af Toldstedets Betiente, som strax tage Skibet
under Forsegling, og vedblive dermed i Mellemtiden, medens Losningen varer,
ligesom og at med Varerne, der losses og føres til Toldstedet, haves behørigt
Opsyn, at intet misligt, medens Transporten til Toldstedet har Sted, foregaaer.

Naar Forsegling paa Skibene er nødvendig, skal samme skee saaledes,
og i den Orden, som næstfølgende 23 §. foreskriver. Hvad der ikke kan brin-
ges under Forsegling, formedelt at det er beliggende paa Dækket, bør strax
paa det nøieste eftersees og, naar skee kan, oplægges i Toldbod-Palkhus til
nærmere Eftersyn, eller og Skibet besættes med Toldbodvagt, indtil Dæksla-
sten er loffet; paa de Skibe, som befindes at være saaledes indrettede, at de,
formedelt deres saa kaldte Zwischendæk, ikke fra Begyndelsen af kunne forsegles,
bør en Betient om Matten, naar de indehave Ladning, forblive, indtil der-
paa er gjort saavidt ryddeligt, at de om Matten kunne holdes under Forse-
gling, hvilket uden Begrænsning bør skee, saasnart mueligt, og afværge Betientene
imidlertid med derpaa at holde Nattevagt. Og ligesom det under Losningen
hver Morgen, inden Losningen den Dag begynder, skal nøie eftersees, om
Seglene ere ubeskadigede, saa paasees det samme og, naar et Skib ankom-
mer, som allerede enten ved Indløbet eller ved et andet Told- eller Laddested
maatte være forseglet.

Inspecteuren bør og tilholde den Betient, som skal være tilstede ved
Losningen, især fra Fartøier, som ere ladte med Stykgods, at paaagte, at
ved og under Losningen intet svigagtigt foretages, saasom ved at forbytte det
indkomne Gods, eller ved at bortsnige samme fra Løstestedet, samt at Fartøier-
ne, naar Losningen standser, saa forsvarligen forsegles og forvares, at intet
giennem Luger, Rajutvinduer eller paa anden Maade kan i Land bringes.

De Optegneller, som de Opsyn førende Betiente under Udlosningen holde over det Udlossede, og hvorefter Lofferullens eller Toldsedlens Paategning eller Attestation af dem skeer, fremlægges in originali, og uden at de maae reenskrives, som Bilag ved Lofferullens eller Toldsedlens Nummer i Bogen, og maa det Papir, hvorpaa Optegnellerne skee, inden det anvendes, være dertil autoriseret ved Inspectorens og Cassererens Paaskrift. I øvrigt haver Inspectoren ikke aleene selv at giøre sig et Skibs indvendige Constructions Maade og Indretning, for saavidt Varer derved kunde forstikkes, eller Forseglingen derved giores unyttig, bekiendt, men og at holde den eller de Betiente, som bruges ved Skibenes Inquisition og Udlosning, til det samme, for Exempel: om i Rummet mellem Skibet og Garneringen intet er forstukket; om der er Zwischendæk eller anden mistænkelig Indretning, saa at der, uagtet Forseglingen, dog kan have frie Udgang til Lasten; om i Kajut eller Kabys enten ved dobbelte Bundstæle i Kojerye eller ved andre Indretninger ei findes noget skult; om noget findes indlagt eller forstukket i Skibets sammenlagte Seil, og andet mere, som en duelig og aarvaagen Betient selv bør giøre sig Umage for at kiende og opdage; ligesom han og især bør være opmærksom paa Skibets Drægtighed, for deraf at giøre Slutninger til Angivelsens Nødtighed.

23 §. Den i Toldforordningens 147 § befalede skriftlige Tilstaaelse af Skipperne, for at de ikke have andre eller flere Indgange til Lasten eller Gieummer end de, som af dem ere opgivne for Toldopsyns Betientene, bliver at afgive saaledes:

”At jeg Underskrevne, førende Skibet Kommen
 ”fra ikke i dette mit Skib har andre eller flere Gieum-
 ”mer, hvor Varer kunne bevares, end de, som af mig ere blevne anviste, og
 ”af de Kongelige Betiente efterseete eller tagne under Kongelig Laas og Told-
 ”forsøgling, bevidnes herved under min Haand.”

”N. Sted den

Den eller de vedkommende Inquisitionsbetiente anmærke da paa denne Tilstaaelse, hvormange Segl der ere saaledes satte for Skibets Luger o. s. v., og hvad Steder de ere paasatte. Og for at betrygge vedkommende Skipperne, saavidt mueligt, for Ansvar for Toldseglets Brydelse, samt for at forekomme Misbrug med de anviste Indgange til Lasten eller andre Gieummer, bør omhyggeligen sørges for, at Seilgarnet, som er brugt ved Forsøglingen, ikke ubemærket kan overskiares, og at Forsøglingen, naar den er paasat, ikke kan aftages og igien paasattes m. v. Til den Ende bliver herefter over Skibslugerne at drage et stærkt og godt Seilgarn i et heelt Stykke, hvis Ende fastgiores i Lugerkarmen paa hver af de tvende Sider med et Pumpsøm, og derefter i enhver Deel af Skibets Luger i det mindste paa et Sted fastgiores med et saadant Søm, og paa Hovedet af disse Søm anbringes da Toldseglet, over hvilket lægges en Præsenning. Og da Lugerne og Lugerkarmene almindelig ere tiærede, saa maa paaagtes, at Forsøglingen ikke desformedelst giores unyttig, men at den binder i Træet og ikke blot i Seilgarnet.

Paa lige Maade forsegles Luger eller andre mistænkelige Indgange til Fasten sc. Skuddet mellem Kabinen og Folkeastuuet eller Kappelrummet, ligesom og, naar Mistænke havest om Urigtighederne i et Skib, da foranstattes tillige Nattevagt derpaa af Toldopsynet.

24 §. Smaa Fartøier, Pramme, Baade o. s. v. bør ogsaa nøiagtigen være inquirerte, inden dem tilstaaes at udlosse, og alle Fartøier og Baade, som med Ballast eller andet deslige indkomme, stilles og saaledes undersøges, at der kan havest Forsikring om, at intet uangivet indsniges. Ligesaa paasees det nøie og uden Forskiel ved Afgangene til Byen, at ingen told- eller consumptionspiligtige Varer derigennem indsniges.

25 §. Ved Skibes og Fartøiers Inquisition haver Inspecteuren at forvise sig om, naar et Skib med Maalebrev er forsynet, at da den deri anførte Drægtighed, hvortil Skibet eller Fartøiet er brændt, stemmer med dens virkelige Drægtighed, og at Skibet ikke, efter at Maalebrevet er udfærdiget, er blevet forbygget.

26 §. Inspecteuren, som for alt det til hans Børge i Toldbodens Pakhuus betroede Godssets Tilstædeblivelse staaer til Ansvar, skal, i den anordnede Toldbod-Tiid, naar fornødent er, være ved Pakhuset tilstede, eller i sit Sted beordre en saa paalidelig Toldbetient, at han ved denne er sikker, og vaage over, at Vedkommende ikke opholdes med Godssets Udlevering, naar det forlanges. Hvor en særskilt Pakhuusforvalter er ansat, er han paa lige Maade forpligtet og staaer til Ansvar.

27 §. Ingen Vedkommende maa tillades Afgang til Toldbodens Pakhuus, og ingen Dørre, Vinduer eller Luger til samme uden Nødvendighed staae aabne.

28 §. Alt Gods, som losses ved Toldboden eller i Havnene, og ikke strax clareres, skal af vedkommende Betiente, som paaagte Udlosningen, overleveres til Inspecteuren eller den af ham i sit Sted ansatte Toldbetient, som modtager og beserger det henlagt paa saadanne passende Steder, at ethvert Stykke paa forlangende strax kan forevises.

Under aaben Himmel maa intet henligge, naar og saalange der er Plads i Pakhuset.

29 §. Toldforordningens 79 § tillader, at med Skibsprovisioner af indenlandskte Varer maa forholdes paa samme Maade, som med samme Slags Varer til Handel, og den 174 § tilstaaer Udsættelse med Afgiøternes Betaling, naar indkommende indenlandskte Skippere forlange samme, indtil de gaae ud igien, eller i en Maaned fra Indclarerings Dagen. Som en Folge heraf kunne altsaa de af bemeldte Skippere, der indbringe Skibsprovisioner til Riøbstæden, og ikke ville opsætte samme paa Toldboden, indtil de udgaae, crediteres Rettighederne derfor paa den Maade, som sidstnævnte Forordningens § forklarer, mod at da disse Provisioner underkastes lige Eftersyn baade ved Ind-

og Udgaende, som andre Varer, og mod at ved Udgaende eller og efter een Maanedes Forløb, ifald Skibene længere henligge, da erlægges den ved Indgaende crediterte Consumtion af de Provisioner, som ved Udgaende findes at mangle af de indførte Quantiteter, hvilken Regel ogsaa gielder for de fremmede Skibsprovisioner, der ere af lige Slags med de Indenlandske, som til Consumtion ere ansatte og indbringes til Toldstederne i indenrigske Skibe; de indenrigske Skibe derimod, som anmeldes at losse eller ladde paa Udhavnene i Tolddistrictet, ere frie for at svare Consumtion af den Provision, de fortære paa Udhavnene uden for de consumtionspligtige Stæder; men naar saadanne Skibe enten til Toldstedet eller Udhavnene indbringe fremmede Provisioner, som ere af andet Slags end de i Consumtions Tariffen ommeldte Varer, blive samme, naar de ei paa Toldboden opsettes, at behandle efter meerbemeldte 174 §, og den indgaende Told deraf at svare, forsaavidt de ei igien bevisligen udføres. Indbringes Skibsprovisioner i fremmede Skibe, da maae de enten paa Toldboden opsettes, eller og den indgaende Told deraf erlægges, mod at for de af disse Provisioner, som siden udføres og ere af det Slags, som Consumtionstariffen omtaler, igien skeer Consumtions Gotgiorelse.

Smaaating af Skibsprovisioner under 1/2 Anker tages, indtil videre, ikke i Betragtning ved Indgaende.

30 §. Postgods, som med de agende Poster i Stæderne, som disse passere, ankommer, og derfra til Toldbodens Pakhuus indleveres, confereres med den derhos følgende Passeerseddle, og imodtages efter samme, samt tilføres Toldbogen med Mærke, Emballage og deslige. Befindes nogen Uovereensstemmelse imellem Passeerseddlen og Godset, eller Forsegling findes brudt, eller anden Urigtighed erfares, da indberettes saadant af Inspecteuren til Kamret.

Med contrabande Varer, som paa Confiskations Auctioner selges til Udsælsel, forholdes i Henseende til Modtagelsen i Pakhuset og Udleveringen fra samme, paa lige Maade, som om andet Gods i det foregaaende er ansert.

31 §. Naar Gods, oplagt til Udsælsel, tillades at omdeles eller ompakkes, eller aabnes og tilsees, skal saadant skee i Inspecteurens eller i en Kongelig Toldbetients Overvarelse. Udføres en Deel af Godset, skal i Toldbogen gøres Forklaring, om og naar Resten findes clareret eller aabenstaaende.

32 §. Naar Pakhuusgods ættes udleveret, har Inspecteuren at paagaate, at Angivelsen er betegnet med No. fra Casserereus Contoir, hvor den er ført til Bogs, samt at Connossement eller Fragtbrev, lydende paa eller transporteret til den Person, af hvilken Godset fordres, vorder forevist og paategnet, og at Godset afleveres til den eller de Opsynsbetiente, som paasee Rigtigheden ved Fortoldning eller Udsælsel, samt at det affskrives i Toldbogen.

33 §. Skibsmaalingen ved ethvert Toldsted besørjes indtil videre, som hidtil, paa General Skibsmaalerens Begne af Inspecteuren, saaledes som Anordningen foreskriver,

34 §. Saafrømt Underbetientenes Antal, nu eller i Tiden ansees enten for stort eller for ringe, indberettes det med fornødent Forslag. Til personlig Tjeneste for enten Inspecteuren eller Cassereren, maa ingen af Underbetientene i noget Tilfælde anvendes.

35 §. De Cautioner og Sikkerheder, som tilbydes for crediterte Dplags- eller andre Rettigheder, bedømme Inspecteuren og Cassereren tillige, og afgjøre, om de kunne antages eller ei, da de begge derfor staae til Ansvar.

36 §. Inspecteuren constituerer, i Sygdoms og nødvendigt Forsalds Tilfælde, andre duelige Betiente til at varetage de ledige Dpshvs- Forretninger, ligesom og Inspecteuren maa suspendere den eller de Underbetiente fra Tjenesten, hvis Forhold dertil har givet grundet Anledning, og i saa Fald constituere en duelig Person til Tjenesten, naar det ansees nødvendigt, hvorefter da Sagen med sine Omstændigheder strax indberettes til Kamret. I Vacance formedelst Underbetientenes Dødsfald, constituerer ligesaa Inspecteuren, men, naar Dødsfald indtræffer blandt de Kongelige Betiente, da indberettes samme til Stiftamtmanden eller Amtmanden, som det vedkommer at constituere en anden duelig Person i Vacancen, og desuden indberettes strax fra Toldstedet til Kamret enhver Betients Dødsfald.

Naar Inspecteuren selv formedelst Sygdom eller andet lovligt Forsald hindres fra at varetage sit Embede, da maa han i sit Sted imidlertid overdrage Tjenestens Forretninger til den Kongelige Betient, hvor ikkun een er ansat, men hvor flere ere, til en af de andre Kongelige Betiente, og, hvor ingen Kongl. Betient er, til den Underbetient, som gaar Inspecteuren nærmest tilhaande, og denne Betient bestyrer da Forretningerne med samme Myndighed, som Inspecteuren, men er Inspecteurens Sygdom langvarig, maa det til Kamret indberettes.

B. For Cassereren, som tillige Regnskabsfører.

37 §. Det paaligger Regnskabsføreren at oppebære og strax at beregne til Indtægt i de autoriserede Regnskabsbøger, samt igien til sin Tid til vedkommende Cassé at aflevere alle de Indtægter, som ham tilkommer at holde Regnskab over, at affatte, efter Forlangende, Angivelser for enhver, som i Contoiret skal skriftligen angive, at udfærdige under sin Haand Lofferuller, Toldsedle, Passersedle, Rückattester og Consumtionsedler med videre, saavidt ham vedkommer, samt at udbetale, imod behørige Qvitteringer, alle de Udgiøter, som efter staaende eller løbende Ordre skulle udredes, og over alt dette, samt hvad til Oppebørsels- og Regnskabsvæsen henhører, at føre nøiagtigt og ordentligt Regnskab i den Form, som de Schemata, Kamret autoriserer, anvise:

Videre paaligger det Cassereren:

- a) At bedømme tilligemed Inspecteuren de Cautioner og Sikkerheder, som tilbydes for crediterte Dplags- eller andre Rettigheder, da de derefter

begge afgjøre, om de kunne antages eller ei, siden de begge derfor staae til Ansvar.

- b) Ved hver Uges Udgang varetager Cassereren tilligemed Inspecteuren den befalede Conference mellem Told- og Consumtions- Hovedbøgerne og de øvrige Bøger og Bilage, saaledes som denne Instruxes 18 § foreskriver.
- c) Ved hver Maanedes Udgang indsender han udførlige og rigtige Extracter af Bøgerne til Kamret over alle de Kongl. Oppebørsler og Udbetalinger til vedkommende Casser eller til andre, som i samme Maaned ere faldne at beregne, nemlig en Extract over de Indtægter og Udgifter, som vedkomme Toldregnskabet, og en Extract over de Indtægter og Udgifter, der vedkomme Consumtions-Regnskabet, hvor saadant aflægges; og blive disse Extracter at forsyne med Inspecteurens Paategning, forinden de indsendes.
- d) Ved hver Maanedes Udgang afleverer han til Vedkommende de oeconomicke Afgifter, som han efter Toldforordningens 24 § oppebærer, og som skulle beregnes i de ind- og udgaaende Toldbøger, forsaavidt enhver Bog vedkommer i særskilte Rubrikker ved Siden af Rubrikkerne for de Kongl. Oppebørsler, saaledes som Kamret nærmere bestemmer. For Afleveringen til Vedkommende af disse oeconomicke Afgifter modtager Cassereren 2de ligelydende Dwitteringer, hvoraf den ene indsendes til Kamret tilligemed en Extract over disse Afgifters Oppebørsel i samme Maaned, hvilken Extract ligesaa paategnes af Inspecteuren.
- e) Ved hvert Aars Udgang indsender han General-Extracter over alle oppebaarne og afleverede Indtægter, alt i Overensstemmelse med de maanedlige Extracter: samt forfatter og indsender Ballance over de Kongelige Told- og Consumtions-Indtægter, forsynet efter foregaaende 21 § C. med hans og Inspecteurens Forklaring, om Aarsagen til sammes Forsøgelse eller Formindskelse, mod det næstforhen foreløbne Aar.
- f) Ved hvert Aars Begyndelse forfatter han en Fortegnelse over det oplagte Gods, hvortil ingen Eier efter Toldforordningens 64 § har meldt sig, og naar noget saadant foresindes efter foregaaende Indberetning derom til Kamret, foranstalter han Bortsalgningen, naar samme tillades, og incasserer Beløbet, samt beholder dette Beløb in deposito, indtil Udtelling beordres; ligesom han og foranstalter bortsolgt ubrugelige Inventarier m. v., efterat have dertil erhvervet Kamrets Approbation.
- g) Han foranstalter confiskerede Varer offentlig bortsolgte, samt indkræver og modtager sammes Beløb, ligesom og forfaldne Mulcter eller Bøder, og besørger Uddelingen deraf til Vedkommende m. v.
- h) I hvert Aars Told- og Consumtions-Regnskaber tilfører han de af Inspecteuren afgivne Optegnelser over alt Inventarium, som Told- og Consumtionsvæsenet tilhører, hvilke Optegnelser da vedlægges Regnskaberne paa sit Sted.
- i) I hvert Aars Toldregnskab forfatter han Register over de i Tolddistrictet hjemmehørende Skippere, over alle ind- og udgaaende Skippere, over

Varer, som ind- og udføres, alt paa den Maade, som Kamret bestemmer.

- k) Ved hvert Aars Told-Regnskab fremsender han en Designation eller kort Extract af de til Toldstedet og til de derved ansatte Betiente sendte Anordninger og Befalinger, som tiene til Regel ved Tolden og Consumptionen, hvilken Designation af Inspecteuren skal forsynes med Attest om, at de deri ommeldte trykte Anordninger ere extractvois, men at de trykte eller skrevne Ordres og Befalinger ere ordlydende indførte i den Protocol, som derover ved Toldboden til samtlige Betientes Efterretning af Cassereren skal holdes.

38 §. Om de i hvert Aar bevirkede Anholdelser og Confiscationer bliver bag i den indgaaende Toldbog, og ligesaa bag i Hoved-Consumtionsbogen, paa særskilte Steder at giere Anførsel, forsaavidt enhver af disse Bøger vedkommer, med Forklaring om, og da hvorledes samme ere afgjorte og berigtigede; hvorhos da fremlægges de dertil hørende Beviisligheder, samt oplyses, naar og hvor de Kongelige Rettigheder deraf ere beregnede til Indtagt.

Videre bliver, paa et særskilt Sted bag i den indgaaende Toldbog, at giere Anførsel om de i hvert Aar i Tolddistrictet forefaldende Strandinger med fornøden Forklaring og Oplysning om, naar Varerne igien ere udførte eller paa anden Maade berigtigede, alt i Overeensstemmelse med Toldforordningens 181 til 191 §§, hvorhos iagttages:

- a. Anførselen om enhver forefalden Stranding skeer strax, efterat den Anmeldelse, som Inspecteuren i det foregaaende er pålagt at afgive til Cassereren, er modtagen.
- b. Efter Biergnings eller Optegnelses Forretningen, som Inspecteuren besørger, saa hastig skee kan, leveret til Cassereren, anføres alle de biergede Varer specialiter, og skeer denne Anførsel paa halv Papiir saaledes, at paa Bladets anden halve Side kan vedtegnes Nummer og Datum, at Varerne enten ere fortoldede eller af Landet udførte.
- c. Enhver Anførsel gives særskilt Løbenummer, og naar en Stranding under flere Nummere anføres, henvises med en Vedtegning in margine fra det ene til det andet Nummer.
- d. Berigtiges en Stranding ikke i det Regnskabsaar, samme indtreffer, da continueres med Forklaring om Rigtigheden i det følgende Regnskab, med Henviisning fra det Sted i foregaaende Regnskab, hvor derom Anførsel er skeet, og ligeledes overføres i det følgende Regnskab alle de Varer, for hvilke Rigtighed ei er aflagt.
- e. Ved Berigtigelsen af enhver Stranding fremlægges alle de fornødne Documenter og Bilage.
- f. Med Rigtighed for de løs af Havet inddrevne Varer forholdes paa lige Maade, og anføres efter de Tingsvidner og Forklaringer, som Inspecteuren besørger til Contoiret leveret.

Over Extra-, Last- og Rançons-Pengene, som oppebæres, bliver og i hvert Aars indgaaende Toldbog paa et særskilt Sted at holde specielt Regnskab,

skab, og ved hver Maanedes Udgang overføres disse Indtægter til den summariske Extract over det maanedlige Beløb.

39 §. Det er Pligt for Cassereren, at meddeele Inspecteuren de Underretninger til Opsynets Forelse, som han troer tjenlige; og forsaavidt han meener, at Inspecteuren ikke træffer de rigtige Foranstaltninger til at paasee den Kongl. Interesse, og ikke agter paa de Erindringer, Cassereren i den Henseende gjør ham, eller og handler mod sin Pligt, haver Cassereren derom til Kamret at gjøre Indberetning.

40 §. I Confiskations-Tilfælde maa agtes paa:

- a) om Varernes Indsigelse er forsøgt uden behørig Anmeldelse, og altsaa forsætlig Forseelse dermed begaaet, eller
- b) om Varerne have været undergivne Betientenes Opsyn og altsaa alene kunne anses, som urigtig angivne.

I første Fald mister Eieren Varerne og betaler tillige Bøder for Forseelsen, naar Bøder ere bestemte, men de tarifmæssige Afgifter af Varerne, som da ikkun enkelt betales, erlægges den, som kober Varerne, eller og Anholderne, forsaavidt disse efter den 115 § i Toldforordningen erholde Varerne in natura, dog forsaavidt Køberne eller Anholderne derefter strax ville igien udføre Varerne, blive de tarifmæssige Afgifter ukrævede, naar Udsørselen behørigen bevises.

I sidste Fald, naar urigtig Angivelse er foregaaet, betaler Varernes Eier i Bøder de femdobbelte Afgifter eller de 50 pC., som Forordningen paabøder, mod at beholde Varerne; hvorforuden de Varer, formedelst hvilke hine Bøder ere svarede, ere underkastede lige Afgifter, som ere paabudne for andre ei anholdne Varer, efter deres forskiellige Bestemmelse enten til Forblivelse, eller Opslag, eller Udsørsel.

41 §. Alle Angivelser føres strax til Bogs i de autoriserede Regnskabsbøger, og gives det levende Nummer, hvorunder de indføres. Dette maa ikke under nogen Forevending forsamles. I Losnings Tilfælde udfærdiges Possesseddel først, efterat Angivelsen i Toldbogen er tilført, og i Posseddelen paaberaabes da Angivelsens Nummer; ligesom og alle udgaaende Expeditioner, saasom Toldsedle og deslige strax blive at tilføre i de autoriserede Bøger; og blive disse Beviisligheder, med behørig Attest af de vedkommende Opsyns-Betiente forsynede, at fremlægges ved Regnskabet. Afgifterne beregnes derefter, saasnart Beregning finder Sted.

Kladdebøger for Expeditioner, med Hensigt til siden ved Leilighed at indføre Expeditionerne i de autoriserede Bøger, tilstødes ikke.

Findes Cassereren paa nogen Maade at handle herimod, kan han vente af Kamret at blive ansæet efter den 11te § med Mulct eller Entledigelse fra Forretninger og Indkomster for en Tid eller for stedse, efter Omstændighederne.

42 §. Naar Inspecteuren eller den Betient, som han dertil har anvist, har undersøgt den i Angivelsen anførte Vægt, Tal, Maal og deslige, og Indladningen er paaseet, gives Angivelsen med paategnet Attest om Rigtighed og Indladning tilbage til Toldcontoiret, hvor den samles med de øvrige til Skibets udgaaende Expedition henhørende Documenter, indtil Skibet til Udgaaende expederes.

43 §. Naar Skibet har indtaget sine Varer til Udsørsel, og Clarerungen paa Toldboden skal skee, skal Skipperen efter de specielle Angivelser eller Indladnings-Sedler, som paa Toldboden ere samlede, forfatte eller lade forfatte en General-Angivelse over alt, hvad i Skibet er indladet, paa hvilken General-Angivelse Skipperen under sin Haand tilstaaer, at indehave de deri specificerede og ikke flere Varer. Med Skibeprovisioner forholdes efter forestaaende 27 §.

44 §. De specielle Angivelser eller Indladnings-Sedler, efter hvilke den generale Angivelse er affattet, fremlægges ogsaa som Bilage ved Toldregnskabet, og indsendes med samme til sin Tid til Kamret.

45 §. Naar Varer, efterat Skibet har faaet sin udgaaende Toldseddel, indtages efter Continuations Angivelse, skal denne Angivelse afgives i Told-Contoiret, og med samme forholdes som foranmeldt.

46 §. Det paaagtes noie, at, naar og hvor Tilbagebetaling eller andre deslige Udgifter finde Sted, Udtælling ikke skeer til andre end rette Vedkommende, eller hvem de virkelig have befaldmægtiget, og mod de anordnede Beviisligheder; og naar Consumptionen, som ved Udsørselen er deponeret for Varer, der ere anmeldte blot at passere igiennem Steder, forlanges tilbagebetalt, maa det skee i den Orden, som efterfølgende 68 § foreskriver; men naar Varerne ikke udsøres inden den i samme § bestemte Tid af 24 Timer, da forholdes med Consumptionens Godtgjørelse efter Toldforordningens 77 og 78 §§.

47 §. Det generale Consumtions Regnskab, som forhen særskilt blev indsendt til Kamret, bliver for Eftertiden bag i Hoved-Consumtionsbogen at affatte; de hidtil sædvanlige Udgifter ved Consumtionsvæsenet blive fremdeles at beregne i Consumtions Regnskabet, og alle ved dette Regnskab fremlagte Udgiots-Beviiser maae være af Inspecteuren attesterte; ligesom og paa de Extracter, som for Told- og Consumtions-Oppebersterne til Kamret maanedligen indsendes, bliver af Inspecteuren at attestere, at de deri anførte generale Indtægtssummer stemme med de af Regnskabsføreren holdende Bøger.

48 §. Naar og hvor de oppebaarne Indtægter afleveres, hvor stor Casseholdning Oppebersbetienten, i Forhold til den af ham stillede Caution, i det høieste maa have i Cassen, naar Regnskaber og Extracter, samt Antegnelser Besvaring til Kamret skulle indsendes: dette, med hvad videre Regnskabsvæsenets Drift kan vedkomme, vedbliver, som hidtil for ethvert Sted er bestemt eller herefter bestemmes. I øvrigt staaer Regnskabsføreren i Pligt

og Straf under Kamrets Ordningen af 18 Marts 1720, Forordningerne af 26 Feb. 1739 og 31 Decb. 1742 og Placaten af 28 Mai 1771.

49 §. Regnskabsføreren, naar han behøver Folk til Medhielp i Con-
toir-Forretninger, bør ikke alene, fordi han selv staaer til Ansvar for deres
Arbejde, men ogsaa for at fremme Bogseringens og Expeditionens hurtige og
ordentlige Gang, ikke antage andre end duelige, paalidelige og sædelige
Personer.

50 §. I Tilfælde, at fra et Toldsted udredes og afgaae Skibe til Ost-
indien, da haver Regnskabsføreren derom til det Kongelige General-Lands-
Deconomie- og Commerce-Collegium strax med første Post at indsende bekræftede
Affskrifter af Angivelserne over den udgaaende Ladning og sammes Værdie;
ligesom det og bliver at iagttage, at hertil Kamret indberettes, hvor Gang Va-
rer udfiktes til de vestindiske Her, og ved saadan Indberetning fremlægges
da bekræftet Gienpart af den udgaaende Angivelse, naar Udsejls Skeer; ogsaa
bliver til Kamret at indberette, naar Skibe med Varer ankomme fra Vestin-
dien; og hvor Losning er tilladt, derfra maae med Indberetningen tillige for-
klares Værdies Quantitet og Qualitet.

51 §. Efter en Kongelig Anordning ere de nye Søelimiter givne
Søe-Patenter i Stedet for de dem forhen, som Landreserver, givne Friheds-
Passe, og ved disse Søepatenter have de Tilladelse til, ligemed de gamle
Søelimiter, at tage Hyre paa Coffardieskibe; men forinden bemeldte ny-
e Søelimiter tillades at bortgaae med noget Kjøbmandsskib, maae de være forsyn-
nede med Pas fra vedkommende Amtmand eller Krigs- og Land-Commissair
for hver Reise eller for en vis bestemt Tid. Dette haver Cassereren ved Ski-
bes Udklarering at påaase; ligesom og at hold: Liste over de nye Søelimiter,
som, med saadant Pas forsynte, med ethvert Skib udgaae, samt deraf maa-
nedligen at sende vedkommende Krigs- og Land-Commissair Extract.

52 §. Af den Fourage af Hee, Halm og Havre, som indføres til i
Kjøbstæderne indkvarterede Cavallerieheste, saavel som af den Rug, der forbru-
ges for de Militære til Brødbagning, hvor Brød tildeles dem in natura,
kræves ingen Consumtion, imod det med Attest fra den høistcommanderende
Officier bevises, at saadan Fourage alene til Cavalleriehestene og Rugen til
bemeldte Brødbagning er bleven brugt.

Saa bliver og Consumtionen udkrævet af Kongl. Magazinkorn, indtil
om det fra Magazinet følges.

C. For de Kongelige Overbetiente, hvor saadanne ere.

53 §. Det er de Kongelige Toldbetientes eller Overbetientes Hoved-
pligter, paa deres Poster, som Inspecteuren anviser, at forsegle og laase Ski-
be, naar og hvor de forsegles og laases bør, at fratage Seglene, naar de ere
paafatte, og aabne Laasene, naar de skulle aabnes, samt under Inspecteurens

Ophyn

Dpshn eller efter hans Anviisning at veie, rude, gradere, tære, maale o. d. l., at foretage Krydsning i Tolddistrictet efter Inspecturens Anviisning, at paasee og sammenligne Skibenes paabrændte Maal med Maalebrevet, ideligen at erkyndige sig paa Toldboden, om hvad der er angivet til Losning eller Ladning, samt der at modtage og dertil at afgive de Dokumenter, hvorefter Opsigten føres, og om alt, hvad de selv paasee, og hvorom attesteres bør, bevidne de ved egenhændig Attest Rigtigheden, ligesom de og maae agte paa, at Inquisition efter de Angivelser og Lodse-Ruller, hvorom foregaaende 17 S. melder, ikke foregaaer, sørend samme ere af Cassereren forshnede med Nummer og paategnede af Inspecturen, naar han er tilstede. Og da de ikke paa een Tid kunne være paa flere Steder, saa gives dem til Medhielp og Fordeling til de Forretninger, de ikke selv kunne varetage, et efter disse Forretningers Mængde og Vigtighed passende Antal af Underbetiente, hvilkke de ansatte og lade omverle saaledes, som de til den Kongl. Tienstes beste Fremme finde rigtigst; dog saaledes, at de selv, saameget mueligt, ere personlig nærværende paa de vigtigste Steder og ved de vigtigste Dpshnsforretninger, og paasee det fornødne.

For det, som enhver Betient paaseer og undersøger, attesterer han selv, og naar en Underbetient saaledes attesterer, bevidner Overbetienten eller den Kongelige Betient til Underretning for Regnskabsføringen, at denne Attestation er skeet af den competente Betient.

54 §. Det paaligger enhver af de opsigtsførende Kongl. Betiente, naar han har Formodning om, at noget urigtigt foregaaer, endog uden for hans Post, da derom strax at giøre Anmeldelse til Inspecturen, som da i den Hensende skal paasee og foranstalte det fornødne, ligesom og enhver Anholdelse, som skeer, strax skal noiagtigen med alle Omstændigheder anmeldes for Inspecturen, til hvem tvende eenslydende Rapporter om hver Anholdelse afgives, da Inspecturen derefter indberetter Sagen til Kamret.

55 §. Naar en opsigtsførende Kongl. Betient i de Stæder, hvor flere saadanne ere, fratræder en saadan Post, under hvilken Dpshn med Losningen og Indladningen haves, skal han noiagtigen og skriftligen under sin Haand underrette sin Estermand om, hvorledes Tingene staae, og til ham afgive de ihændehavende ham vedkommende Dokumenter med fornødne Dpshninger.

56 §. De Kongelige Toldbetiente selv saavelsom Underbetientene have noie at paasee, at ingen consumtionsbare Varer igiennem Udgangene til Stæderne indgaae, uden at dermed følger behørig Consumtionsfeddel til Beviis, at Afgivten i vedkommende Oppebørsels-Contoir er erlagt, og at heller ingen contrabande eller uangivne toldbare Varer indsniges, men at deslige Varer, ligesom og toldbare Varer, med hvilke ingen Følgesedler i behørig Form følge, anholdes. Angives contrabande eller toldbare Varer, besorges de til Toldboden eller Consumtions Hovedcontoiret hendsendte, for at det fornødne der kan fra Toldvæsenets Side iagttages; med Skibsprovisioner forholdes efter forestaaende 27 §.

57 §. Det Eftersyn, som Toldforordningen i forbemeldte Henseende befaler, bør skee med Nøiagtighed, men tillige med Skionsomhed og Hastighed, hvilket de Kongelige Betiente selv have at iagttage og derom Underbetientene at erindre.

Nær bliver derpaa at agte, naar Reisende til Stæderne ankomme: I Tilfælde at disse have deres Bogne saaledes bepakkede, at Eftersyn ved eller i Contoirerne ved Udgangene vanskeligen kan finde Sted, bør en Kongelig Toldbetient og ellers en Underbetient, naar det forlanges, medfølge, for ved Aflossningen at foretage Eftersynet.

58 §. Naar frigiorte eller toldfrie Varer udføres med Følgesedle, sammenholdes prima og secunda Sedlen med hinanden og med Varerne, og efter befunden Overensstemmelse paategues og stemples prima Sedlen, som følger Varerne, hvorimod secunda Sedlen forbliver i Contoiret, alt efter Toldforordningens 292 §.

59 §. Naar indenrigsk Kornbrændeviin indføres eller udføres, i sidste Fald med Anmeldelse om, at Udføreren vil kræve Consumtionen i sin Tid godtgjort, prøves og attesteres dets Styrke efter Grader, ved de dertil anordnede Gradestokke; og da Consumtionen ved Indførselen ikke kan erlægges, ser Gradering er skeet, naar ikke Angivelse fra en anden Kjøbstad over Graderne medfølger, fordrer vedkommende Betient, efterat have graderet det, Afgivten, og forsyner det med Consumtionsfeddel, for Indførselen i Byen tilstedes.

60 §. Ved Toldboden skal af den der posthavende Kongelige Betient, eller i hans Sted af en Underbetient, holdes en af Inspecteuren og Cassereren autoriseret, igiennemdraget og forseglet Vagjournal, hvori tydeligen og ved Dato skal gøres Ansørsel om alle indkomne og udgangne Skibe og Fartøier, hvorfra de indkomne eller hvorhen de udgaae, dog saaledes, at Ansørselen for Ind- og Udgaende skeer særskilt hver for sig. Denne Vagjournal tiener da og til Oplysning for Inspecteuren ved den daglige Attestation i Toldbøgerne, og bliver derefter ved Aarets Udgang med Toldregnskabet at indsende til Kamret.

61 §. Alt hvad saaledes er foreskrevet de Kongl. Betiente, hvor saadanne ere, bliver og til Regel i de Steder, hvor ingen ere, for den af Underbetientene, som der gaaer Inspecteuren nærmest tilhaande.

D. For Underbetientene.

62 §. Underbetientene fordeles til deres Poster af Inspecteuren, og haver enhver Underbetient paa den Post, ham anvises, saavel i Forening med vedkommende ham foresatte Kongelige Betient, som paa egen Haand, naar Forretninger ham alene andtroes, ogsaa paa Krydsning i Tolddistrictet, at iagttage alt, hvad Toldanordningerne og denne Instruction om deslige Forretninger foreskrive, samt hvad af de Foresatte anvises.

I alle Tilfælde, hvor de ikke noksom troe sig underrettede, eller tvivle, søge de Underretning og Forholdsregler hos nærmeste dem foresatte Kongelige Betient eller hos Inspecteuren.

63 §. Ved Eftersynet af frigiorte eller toldfrie Varer, som udføres med Følgesedle, rette Underbetientene sig efter forestaaende 54 §, ligesom og for al anden Undersøgning ved Veining eller Maaling, Eftersyn og deslige, som anbetroes Underbetientene alene eller i Forening med andre, attestere de efter befunden Rigtighed, og staae for disse deres Attester til Ansvar.

Med Skibsprovisioner forholdes efter forestaaende 27 §.

64 §. Overalt, hvor de have Poster, agte de med stedsse vaaget Paa alt hvad, som foregaaer, for saavidt det med Told- og Consumtionsvæsenet kan staae i Forbindelse eller derpaa have Indflydelse, og indrette derefter deres Opsyn og Foretagender, samt andrage det fornødne til Underretning for deres Foresatte.

Forresten maae de agte paa, at Inquisition efter de Angivelser og Losseruller, hvorom foregaaende 16 §. melder, ikke foregaaer, førend samme ere paategnede af Inspecteuren eller af den Opsynsbetient, som i hans Fraværelse varetager hans Forretninger.

65 §. Hornqvæg, hvoraf Consumtionen ved Consumtionsfeddel betiises at være erlagt, brændes som hidtil ved Indførselen paa det ene af Hornene, med hvilket Marke det derefter frit kan indgaae, naar det, som i Byen hjemmehørende, siden inddrives; men udføres det fra Byen saaledes, at derfor Consumtions Godtgjærelse vorder forlangt, skal det brændes paa det andet Horn, eller det først indbrændte Marke saaledes udsettes, at det bliver ukiendeligt.

66 §. Ved indentigst Kornbrændeviins Prøvning eller Gradering ved Ind- eller Udførsel iagttage Underbetientene det, derom i forestaaende 56 §. er foreskrevet.

67 §. Hvor Bøger og Optegnelser af dem skulle holdes, saasom Consumtions-Oppebørselsbøger ved de landværts Afgange til Byen, Contra-Møllebøger sammesteds, eller ved Møller, som ere i Stæderne, føre de dem nøiagtigen, tydeligen og til rette Tid, da den oppebaarne Consumtion af Varer, som landværts indbringes, strax indføres og beregnes i Portbogen, hvorefter da udstaades Consumtionsfeddel for Varernes Frigiørelse, og udi den holdende Møllebog eller Control bliver, efter skeet Inquisition, Møllefedlerne at indføre, naar Kornet bringes til Mølle, og igien at skræve, naar det formalet kommer tilbage. Ligesom da og de ved de landværts Afgange til Byen ansatte Oppebørsels-Betiente hver Aften skulle aflevere Dagens oppebaarne Consumtion til Cassereren, med en derover forfattet og underskrevet Extract af Portbogen.

68 §. Videre antegnes paa et særskilt Sted bag i Portbogen de til Udførsel anmeldte Vare, som enten forlanges Consumtions Godtgjærelse for, eller ud-

gaae med Følgesedle. Over de consumtionsbare Varer, som ved Ankomsten til Stederne anmeldes, blot at passere derigennem, og Consumptionen derfor deponeres ved Indførselen, maa holdes fornøden og rigtig Optegnelse af Oppebørselsbetienten ved Udgangen til Byen, og derom gives Ansørsel paa Dag-Extracten til fornøden Oplysning for Consumptionens Godtgjørelse ved Udførselen, og maa nøie agtes paa, at Vedkommende ved Indførselen betydes, at Varerne skulle igien udføres inden 24 Timer med samme Person, som indbringer dem, saafremt den deponerede Consumption igien vil ventes tilbagegivet ved Udførselen. Forsømmer Vedkommende dette, da nægtes den deponerede Consumption tilbagebetalt, i den Orden, som Told- og Consumtions-Forordningens 213 §. befaler, og altsaa beregnes samme den Kongel. Cassé til Indtægt.

69 §. Det paaligger de Underbetiente, som ikke ere ansatte ved Oppebørsels-Contoirerne eller andre faste Poster, at patrouillere i Byen, saavel om Dagen, som om Natten, naar de dertil af Inspecteuren befales, samt i de Stæder, hvor Krydsbaad holdes, at roe eller føre samme, naar de af Inspecteuren ere beordrede at foretage Krydsning i Tolddistrictet, enten eene eller og i Følge med de Kongelige Betiente, ligesom og Underbetientene skulle udføre de Kongl. Betiente til Inquisition paa Skibene, naar disse ligge ude fra Toldstedet, i Tilfælde, at Skipperen med sin egen Baad ikke lader Betientene afhente.

70 §. Naar Underbetientene ved ugentlige Omvejlinger og ellers fra-træde deres Poster, afgive de alle de Optegnelser, Bøger o. d. L., efter hvilke Forretninger og Expeditioner skulle vedblive at fremgaae.

Ligeledes overtælle og esterveie de, ved Tiltrædelsen til Mølleposter, de Kornvarer, som til Formaling der ere afgivne og henliggende, conferere dem med Sedlerne og Sedlerne med Bøgerne, paa det at den Tiltrædende om rigtig Orden kan have Visshed.

71 §. Alle Anholdelser, som skee, og alle Urigtigheder, som opdages, skulle nøiagtigen med alle Omstændigheder strax skriftligen anmeldes for Inspecteuren, saaledes som i 54 §. er foreskrevet.

72 §. I øvrigt forholde Underbetientene sig efter de nærmere Instruxer eller Anviisninger, dem af Inspecteuren gives.

IV. Confiskerede Varers og Bøders Deling.

73 §. Værdien af confiskerede, contrabande og toldbare Varer deles, efterat Omkostningerne paa Anholdelsen, Bortsalgelsen med videre deraf forlods ere udreede, saaledes:

- 1) Anholderne, være sig Inspecteuren, de Kongl. Betiente, Underbetientene eller andre, beholde 60 pC. af Værdien i alle Tilfælde.
- 2) Af de øvrige 40 pC. tilfalde Børnehuset i Kiøbenhavn, samt Land- og Søe-Statens Dvæsthus til lige Deeling 34 pC., og de øvrige 6 pC. tilfalde Cassereren, som aflægger Regnskab og Rigtighed for samtlige Anholdelser og Confiskationer.

74 §. Bøder for Forseelser imod Toldvæsenet tilfalde den eller dem, som have opdaget Forseelsen og beviisliggiort den, dog efter 5 pC. Afkortning, hvilke 5 pC. indeholdes og samles i en Kasse til Understøtning og nogen Hielp i Alderdommen for de Underbetiente, som have tient troligen, men for medelst Alderdom, Svaghed eller andre Tilfælde ere satte ud af Stand til længer at kunde varetage Tienesten, og blive disse 5 Procent ved hvert Aars Udgang til Kamret at indsende.

75 §. Værdien af confiskerede consumtionsbare Varer og Halvdeelen af de Bøder, som for Forseelser imod Consumtionsvæsenet ved Ind- og Udsærfelen, samt ved Maleværket og deslige forbruydes, tilfalder den eller de Betiente, som anholde Varerne eller opdage Forseelserne. Den anden halve Deel af disse Bøder bliver at indeholde og samle i en Kasse, i samme Henseende, som i næstforegaaende § er forklaret, og paa lige Maade til Kamret at indsende.

76 §. Naar Inspecteuren, de Kongelige Betiente eller Underbetientene samlede anholde eller opdage, tage de Alle lige Deel i det, som falder til Deling, være sig Varers Værdie eller Bøder.

77 §. Skeer Unholdelse eller Opdagelse efter Foranstaltning fra Kamret, bestemmer det Delingen efter Omstændighederne.

78 §. Skeer Unholdelse eller Opdagelse efter Angivelse, da forholdes med Delingen efter Toldforordningens 136 og 142 §§; og, naar Angiveren det forlanger, maa hans Navn ikke paa nogen Maade under Straf, som Kamret bestemmer, bekiendtgjøres for Uvedkommende.

V. Om Sportlerne.

79 §. Med Delingen af de, samtlige Kongelige Betiente i Stæderne ved Toldforordningen bevilgede Sportler, forholdes paa den Maade, som Kamret allerede har bestemt, eller herefter maatte ansee fornøden at bestemme, og blive samme af Cassereren at have og beregne, og for Beløbet til de vedkommende Betiente at aflægge Rigtighed.

Bestindisk = Guineiske Rente- og General- Toldkammer, den

12 Febr 1797.

Underskrevet af

Moltke   C. Hanssen
Frelsen   JønderLind   Rosenstam

Fro

